

13. BASIN AÇIKLAMALARI

24. Çalışma Dönemi'nde ülkemizi, toplumumuzu ve mesleğimizi ilgilendiren konularda; kamuoyunu bilgilendirmek, görüşlerimizi paylaşmak ve karar vericileri uyarmak amacıyla basın açıklamaları yapılmasına özel bir önem verilmiştir.

24. Çalışma Dönemi'nde gerçekleştirilen basın açıklamaları ve toplantılarında basına ve kamuoyuna sunulan görüşlerden bazı örnekler aşağıda sunulmuştur;

13. 1 ODAMIZIN BASIN AÇIKLAMALARI

MARMARA ÜNİVERSİTESİ'NDE YAPILAN EVRİM KARŞITI SEMPOZYUMU ŞİDDETLE KINIYORUZ!

17 05 2012

Paleontoloji Çalışma Grubu (PÇG) olarak 12 yıldır etkin ve ısrarlı bir şekilde yürüttüğümüz çalışmalarda, toplantılarda ve hiç aksatmadan düzenlediğimiz çalıştaylarda paleontoloji sevdalılarından oluşan grup üyelerimizin en çok vurguladıkları konular arasında bir insanın bilimsel düşünmesi ve yapılacak çalışmaların evrensel nitelik taşıyabilmesi için evrim kuramı temelinde kurgulanmalarla olabileceğidir. Bu bağlamda, evrime karşı yönelik paneller, konferanslar, seminerler ve bildiriler bu ülkenin geliştirilmeye çalışılan bilimsel atılımlarına saldırı ve tahrip olarak algılanmıştır. Bu güne kadar olduğu gibi bundan böyle de evrimle ilişkili bu aydınlatmalarımız ve etkinliklerimiz Çalışma Grubunu oluşturan paleontologlar tarafından azim ve kararlılıkla sürdürülecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusunun olmamasını özellikle vurgulamakta yarar görüyoruz.

Paleontoloji Çalışma Grubu olarak Marmara Üniversitesi'nde yapılan evrim karşıtı sempozyumu şiddetle kınıyoruz. Özellikle bir üniversitenin böylesi bir konuyu bilimsel bir yaklaşım gibi göstermesini ve desteklemesini çağdışı bir yaklaşım olduğunu özellikle vurgulamak istiyoruz. Üniversite Yönetiminin bu organizasyonundan dolayı Türkiye Üniversiteleri ve bilim tarihi adına "Ortaçağ Anlayışı"nı diriltme çabası gibi algıladığımızı halkımıza duyurmak istiyoruz. Evrim bilimsel bir gerçektir ve bilimsel düşünmenin temelini oluşturur. Bu nedenle evrimi ve bilimi savunmayı her koşulda sürdüreceğimizi belirtir, bu konudaki etkinliklerimizin hiçbir çağdışı güç tarafından sekteye uğratılmasına izin vermeyeceğimizi ve halkımızın bilim dışı karanlığa itilmesine zemin hazırlayacak

evrim bilimi başta olmak üzere, pozitif bilime karşı yapılacak her türlü yıkıcı ve saptırıcı eyleme hiçbir zaman duyarsız olamayacağımızı önemle vurgularız. Saygılarımızla.

Paleontoloji Çalışma Grubu

5 HAZİRAN DÜNYA ÇEVRE GÜNÜNÜN 40.YILINDA SERMAYENİN BİTMEK TÜKENMEK BİLMİYEN KAR HIRSI YAŞAM ÇEVREMİZİ YOK ETMEYE DEVAM EDİYOR

5 Haziran 2012

5 Haziran 1972 tarihinde Stocholm`de toplanan Birleşmiş Milletler Çevre ve İnsan Konferansı'nın, "İnsanın, hürriyet, eşitlik ve yeterli yaşam koşulları sağlayan onurlu ve refah içinde bir çevrede yaşaması temel hakkıdır." kararından bu yana 40 yıl geçti.

Sermayenin bitmek tükenmek bilmeyen kar hırsı, 5 Haziran Dünya Çevre Gününün 40.Yılında da yaşam çevremizi yok etmeye devam ediyor; iklim değişikliğine yol açan gazların salınımı kontrol altına alınamayıp ekolojik dengenin bozulması artarak sürerken, dünya kullanılabilir sularının yarısı kirletiliyor, ormanlar, tarım alanları hızla yok ediliyor.

5 Haziran Dünya Çevre Günü, yine bir kesimin hamasi nutuklarıyla kutlanacak. Çevreci görünenler, 'Kyoto sözleşmesinden gelen karbon salım hakkı' nı satmak için müşteri arayacak! Bu, 'havayı kirletme hakkı satışı' ile küresel iklim değişikliğine katkıda bulunmak en büyük çevrecilik sayılacak.

Tekellerin kar hırsı dünyanın dört bir yanında çevreyi katletmeye devam edecek. Bioakaryakıt ile 'çevreci' bir maske altında tarım alanları tekellerin ihtiyacına göre düzenlenecek ve milyonlarca insan açlıkla yüzü yüze bırakılacak. Gözü dönmüş bir kar hırsıyla, 'sınırsız büyümeyi hedefleyen ekonomilerin talanı sürecek. Plansız kentleşme, fosil yakıtta dayalı üretim modelleri, hızla artan nükleer ve kimyasal atıklar, genetiği değiştirilmiş organizmalar, termik ve nükleer santraller 'gelişme' olarak dayatılacak tüm insanlığa.

Sermayenin önündeki tüm engellerin kaldırıldığı Türkiyede de; doğal, tarihi ve kültürel varlıklarının yok edilmesi, yer altı ve yerüstü kaynaklarının talan ve işgali, ülke değerleri olan nehirlerin, ormanların, kıyıların ve su alanlarının ipotek altına alınması süreci hızlanacak, ülke giderek yaşanabilir olmaktan çıkarılacak.

5 Haziran Dünya Çevre Günü, Anayasa Mahkemesi,'nin Akkuyu'ya yapılması planlanan nükleer santralin yürütmesinin durdurulması istemini reddettiği bir güne denk geldi. Bu kararlar hukuki engellerin kaldırıldığı Türkiye, AKP eliyle nükleer bir maceraya da sürüklenmiş oldu.

Yine geçtiğimiz günlerde, Anayasa`da da tanımlanan sağlıklı ve güvenli bir çevrede yaşama hakkını sağlamaya yönelik adımların atılması bir yana, son olarak çıkarılan kent-sel dönüşüm yasası ile ranta dayalı kentleşmenin önü sonuna kadar açıldı; sermayenin talepleri, insanı merkezine alan politikalarla güvenli yaşam alanları yaratmaya bir kez daha tercih edildi.

2 B yasası ile de ormanlarımızın yok edilişi yasal hale getirildi. Bir yandan enerji ihtiyacı ve dışa bağımlı olmayalım bahanesiyle nehirlerimiz, derelerimiz satışa çıkarılıp HES`lerle doğal çevre ve suyun insan hakkı olması yok edilirken, diğer taraftan dışa bağımlı, çevre felaketleri yaratan nükleer santrallerin, termik santrallerin kurulması yaygın-laştırıldı.

Ülkenin dörtbir yanında, HES`ler, siyanürlü altın ve gümüş işletmeleri ile, termik santrallerle, kültürel ve tarihi değerlerimizi yok eden barajlarla, susuzlaştırılan derelerimiz ve tarım alanları, imara açılan ormanlarımız, afet riski altındaki kentlerimiz ile doğal çevremiz, yaşam alanlarımız sürdürülebilir kalkınma adına daraltılırken, öte taraftan büyük ‘kalkınma ve gelişme hamleleri’ olarak gösterilen, 3. Boğaz köprüsü, yeni İstanbul ve Karadeniz-Marmara kanal peojeleri ile yeni çevre katliamlarının hazırlıklarına başlandı.

5 Haziran Dünya Çevre Günü’nün 40.Yılında da, bir taraftan nutuklar atılacak ‘temiz ve sağlıklı çevre için’; diğer taraftan çılgın projelerle ülkeyi tahrip etmek için AKP hükümeti ve bürokratları çalışmaya devam edecek, suyun piyasalaşması, nükleer saantrallerin kurulması, siyanürlü altın işletmeleri, ormanların tahribi devam edecek, Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun’un yürürlüğe girmesiyle bırakın sağlıklı bir çevrede yaşam hakkını, binlerce insanın barınma hakkı ranta kurban edilecek.

Yine Çevre şiirleri okunacak bir taraftan, dereler kurutulup, sular HES`ler’le zaptedilirken; öte yanda Tortum`da HES`lere karşı direnen 17 yaşındaki genç kız 9 yıl hapis istemiyle yargılanacak.

Ama bilinmelidir ki, HES`lere karşı yaşam alanlarını koruyanlar, Amazonların ormansızlaştırılmasına karşı direnenler, aç gözlü altın işletmeciliğine karşı duranlar, petrol devlerine karşı yaşamı savunanlar da durmayacak, 5 Haziran Dünya Çevre Günü tüm dünyada ve Türkiyede birleşmenin, dayanışmanın gelecek güzel bir yaşamın günü olacak.

Çevre Günü’nü kutlamaya ihtiyaç duymayacağımız günlere...

Bilimle, emekle, inatla ve umutla.

KENDİNİ UNUTTURMAYAN DEPREMLER, SON OLARAK FETHİYE DEPREMİ İLE “TOPLUMSAL UNUTKANLIĞIMIZ”I HATIRLATMAYA DEVAM EDİYOR. BEYİNLER DÖNÜŞMEDEN KENTLER DÖNÜŞMEZ.

12 Haziran 2102

Fethiye körfezinde 10 Haziran 2012 tarihinde meydana gelen büyüklüğü (Ml= 6,0) olan depremden sonra artçı sarsıntılar devam ediyor.

Alp- Himalaya kuşağında yer alan ülkemiz; Kuzey Anadolu Fayı, Doğu Anadolu Fayı ve Batı Anadolu Horst-Graben sistemi ve çok sayıda diri fayın etkisi altındadır. Deprem Bölgeleri Haritası'na göre, yurdumuzun %92'sinin tehlikeli deprem bölgeleri içerisinde olduğu, nüfusumuzun %95'inin deprem tehlikesi altında yaşadığı ve ayrıca büyük sanayi merkezlerinin %98'i ve barajlarımızın %93'ünün deprem bölgesinde bulunduğu bilinmektedir.

Bu veriler ülke coğrafyasının büyük bir kesiminin her an yıkıcı bir deprem tehlikesiyle karşı karşıya kalabileceği gerçeğini açıkça göstermektedir. Bunun son örneği; 10 Haziran 2012 tarihinde saat 15:44'te Fethiye körfezinde meydana gelen büyüklüğü (Ml= 6,0) olan Fethiye depremidir. Dış merkez koordinatları 36.38 K, 28.85 D olarak açıklanan deprem Muğla ili Fethiye ilçesinin 33 km güney batısında yerin 7 km derinliğinde meydana gelmiştir. AFAD tarafından yapılan odak mekanizması çözümüne göre deprem ters bileşenli sol yönlü doğrultu atımlı bir faya bağlı olarak Fethiye-Burdur Fay Zonu, Helenik ve Kıbrıs yaylarının kesişim noktasına yakın bir bölgede meydana gelmiş ve 23 saniye sürmüştür. Deprem en çok Fethiye ilçesi ve köylerini etkilemiştir. Muğla ve Antalya illerinde şiddetli, Akdeniz ve Ege bölgesinde de daha hafif şiddette hissedilmiştir. Deprem nedeniyle Fethiye ilçesinde elektrik ve internet hatları kesilmiş, Ölüdeniz, Hisarönü ve Fethiye merkez ilçeye bağlı bazı köylerde evlerin duvarlarında çatlaklar meydana gelmiştir. Ayrıca Fethiye ilçesinin Patlangıç mahallesinde bir evin üzerine 400 m yüksekten düşen kaya kütlesi evde hasara neden olmuştur. Depremin hemen ardından bölgede çok sayıda artçı deprem meydana gelmiştir.

Depremin merkez üstünün Fethiye ilçesinin yaklaşık 33km.GB'sında ve denizde olması ve deprem büyüklüğünün görece düşük olması, can ve mal kayıpların az olmasına yol açmıştır.

Fethiye ilçesinin de yer aldığı GB Anadolu, tektonik açıdan ülkemizin en aktif bölgelerinden birisidir. Burdur'dan başlayıp Rodos adası açıklarına kadar devam eden yaklaşık 300 km. uzunluğundaki Burdur- Fethiye Fay Zonu içerisinde tarihsel ve aletsel dönemde

hasara neden olan bir çok deprem meydana gelmiştir. Söz konusu fay zonu üzerinde son yüzyılda Burdur (1914, M=7.1) Rodos (1926, M=7.4), Kos (1933, M=6.5), Muğla (1941, M=5.8), Fethiye (1957, M=6.8 ve M=7.1), Köyceğiz (1959, M=5.7), Marmaris (1961, M= 6.3), Fethiye (1969 M=5.4), Burdur (1971 M=6.2) Gökova (2004, 5.1 ve 5.3) depremleri meydana gelmiş ve bölge insanı oluşan bu depremlerden önemli derecede etkilenmiştir. Tarihsel dönemde de bu bölgede 5’i IX şiddetinde, 4’ü X şiddetinde olmak üzere değişik şiddetlerde ve hasara neden olan depremler meydana gelmiştir. Bu depremlerden Fethiye’yi en fazla etkileyeni ise 28.02.1851 tarihinde meydana gelen ve IX şiddetinde olan Fethiye depremi olmuştur.

Burdur-Fethiye Fay Zonu üzerinde yer alan Fethiye ve çevresindeki yerleşim birimleri Türkiye Deprem Bölgeleri Haritasına göre birinci derece deprem bölgesi içinde yer almakta olup, bölgenin deprensellik karakteri ve yerleşim birimlerinin üzerinde yer aldığı zeminlerin jeolojik ve jeoteknik parametreleri de çoğunlukla olumsuz koşulları işaret etmektedir. Fethiye ilçe merkezi ile özellikle sahil kısımlardaki yerleşim birimlerinin önemli bir bölümü, yer altı su seviyesinin yüksek olduğu, alüvyonel karakterde yeterince tutturulmamış jeolojik birimlerden oluşmuş alanlar üzerinde yer almaktadır. Bu jeolojik yapı jeoteknik açıdan her zaman; sıvılaşma, farklı oturma, taşıma gücü gibi sorunlara sahip olup aynı zamanda deprem etkisini de kimi zaman arttırarak üzerindeki yapılara yansıtmaktadır.

Dolayısıyla, bu bölgede yer alan sahil yerleşim alanlarının ve bu bölgede bulunan önemli yatırımların deprem riski altında olduğu her zaman göz önüne alınması gereken yaşamsal bir gerçekliktir.

Deprem, ülkemizin yadsınamaz bir jeolojik gerçekliliğidir. Biliyoruz ki, deprem kaçınılmaz olarak bir kez daha karşımıza çıkacaktır. Bu jeolojik gerçekliğin bilinmesine karşın bugün yaşadığımız çevrenin afetlere karşı daha korumalı ve güvenli, toplumun daha dirençli ve bilinçli olduğu, çıkarılan son yasal düzenlemelerin de bu amaca hizmet ettiği söylenemez.

Son dönemlerde çıkarılan Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun, insanı merkezine almayan, afetlere karşı güvenli bir çevrede ve yapıda yaşamayı sağlamaktan uzak bir düzenleme olarak baştan sakat doğmuştur. Yine tasarı halinde olan Yapı Denetim Yasası ile öngörülen uygulamaların da kamusal, bilimsel bir yapı üretim sürecinin denetimini sağlamayacağı görülmektedir.

Yapılan düzenlemeler yaşanan son depremlerden yeterince ders almadığımızı göstermektedir.

Güvenli kentleşme ve yapılaşmanın ilk adımı olan jeolojik-jeoteknik (zemin ve temel) etütlerin gerek planlama aşamalarında gerekse de yapı üretim ve denetim sürecinde dikkate alınması sağlıklı kentleşmenin oluşturulması için vazgeçilmez bir zorunluluktur.

Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, yaşanan depremlerle toplumsal hafızamızda kısa sürelerle yer edinebilen, ancak kendini unutturmayan ve unutturmayacak olan deprem ve sonuçlarının artık “toplumsal unutkanlığımız” olmaktan çıkarılması gerektiğini; ülkemizin jeolojik yapısı nedeniyle sıkça karşılaştığımız ve karşılaşacağımız depremlerin, yıkıcı afetlere dönüşmesinin önüne ancak ve ancak akıl, bilim ve doğru mühendislik öngörülerini geçebileceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz.

Depreme karşı geliştirilen Ulusal Deprem Strateji Planı “USDEP 2023” projesinin yayınlanmasından bugüne kadar geçen sürede yaşananlar ülkemizin depreme karşı en iddialı projelerden biri olan Deprem Şurası ile aynı kaderi; unutulma ve sözde kalması sonuçlarını yaşama riskini taşıdığı görülmeli, ülkemizde deprem hamasi siyasal edebiyatın konusu olmaktan artık çıkarılmalıdır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

17 AĞUSTOS DEPREMİNİN 13. YILINDA AFET YÖNETİM SİSTEMİMİZ ÇÖZÜM YERİNE, YENİ AFETLERE YOL AÇMAYA DEVAM EDİYOR!

16 Ağustos 2012

17 Ağustos Depreminin 13. yılına da yerleşim birimlerini tehdit etmeye devam eden afet riskleri ile giriyoruz. Geçen 13 yılda da afet yönetim sistemimiz hala çözümün değil sorunun bir parçası olmaya devam etmektedir.

Başta deprem olmak üzere, heyelan, çığ/kaya düşmesi, su baskını gibi doğa olayları, bilinçsizce verilmiş yer seçimi kararları, mühendislik verilerinden yoksun imar planları, mühendislik hizmeti görmemiş düşük standartlardaki yapı üretimi ve denetimi süreci ile uygulanan rant politikaları sonucu insani, sosyal ve ekonomik yıkımlara dönüşmektedir. Yaşanmış onca acı tecrübeye, emek verilmiş çözüm üreten bir dizi çalışmaya rağmen ülke hala bir afet ülkesi olmaktan kurtulamamaktadır.

Başta üniversiteler olmak üzere kamu kurumlarında üretilen bilgi ve deneyimlere gerekli önem verilmeyerek koordinasyon koşullarının yaratılmaması nedeniyle çözüm öne-

rileri yaşama yansıtılmamış; onlarca bilim insanı ve kuruluş temsilcisi ile düzenlenen Deprem Şurası kararları ve 2010-2023 yılları için öngörülen KENTGES Bütünleşik Kent-sel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı tozlu raflarda unutulmuş, afet yönetimin sisteminin en temel aktörü olacağı iddiası ile kurulan AFAD “sivil savunma, yurtdışı kurtarma ve mülteci operasyonları” gibi dar bir etkinlik alanına sıkıştırılmıştır. Afet Yönetiminin bu systemsizliği en son olarak da Van’da, Samsun’da trajik sonuçlara yol açmıştır.

Depremlerden ve diğer bütün afetlerden korunmayı en temel insan hakkı olan “Sağlıklı ve Güvenli Bir Çevrede Yaşama Hakkı” ve ‘Yaşamını ve Bedensel Bütünlüğünü Koruma Hakkı’ olarak ele alarak, sorumluluklarını “doğaya ve kadere havale” etmeden siyasi iradenin gerekli önlemleri alması beklenirken son çıkarılan bir dizi yasal düzenleme ile sorunu çözme yerine yeni sorunlar yaratılmaktadır.

Daha birkaç ay önce yürürlüğe giren 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüş-türülmesi Hakkında Kanun ve uygulama yönetmeliği, gerekçelerinde ileri sürüldüğü gibi Anayasa’da öngörülen “Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir” hakkının geliştirilmesi ve korunması ilkesini karşılamaktan çok uzaktır.

Türkiye`nin önemli bir bölümünün afet riski altında olduğu ve başta deprem, heyelan, sel su taşkını olmak üzere doğa olaylarının afete dönüşmesini engelleyecek, zarar azaltıcı önlem ve düzenlemelerin yapılmasının gerekliliği, mevcut yerleşim yerlerinin sağlıklı ve güvenli yaşam alanları haline getirilmesinin acil bir ihtiyaç olduğu bilinmekte ve sürekli dile getirilmektedir. Ancak, Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun ve bu kanunun Uygulama Yönetmeliği, sorunu iyi tanımlayan, risk yönetimini esas alan politikalar geliştirmek yerine; halkın barınma ve mülkiyet haklarını yok sayan, zora dayalı, yüzü insana değil ranta dönük olan, yeni sorunları da yaratacak bir niteliktedir. Bu yasa ve yönetmeliğin, deprem tehdidi altındaki illerimizin olası yakın bir depremlerde karşılaşacağı zararları azaltmayı, mevcut ve sağlıksız yapı stoğunu değiştirmeyi sağlama-sı mümkün değildir.

Diğer taraftan, son çıkarılan Yapı Denetimi Yönetmeliği ile yapı üretim sürecinde meslek odalarının yapmış olduğu kamusal denetim ve gördüğü işlev devre dışı bırakılmış, bu düzenleme ile yapım sürecinde olduğu gibi yapım sonrası süreçte de tafisi mümkün olmayan tehlikelerle karşılaşılmasının zemini yaratılmıştır.

Geldiğimiz noktada, ülkemizde dün yaklaşık 150 deprem üretecek diri fay olduğu bi-linirken, bugün MTA tarafından yapılan çalışmalarla güncellenen Türkiye Diri Fay Ha-ritasına göre büyüklüğü 5.5 ve üzeri deprem üretebilecek 485 diri fay veya fay segmenti olduğunun saptanması, neredeyse tüm ülke coğrafyasının ne derecede büyük bir deprem tehdidi altında olduğu jeolojik gerçekliğini açık olarak ortaya koymuştur.

Bu durumda, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak 17 Ağustosun 13. yılında önerilerimizi kamuoyuyla ve karar vericilerle bir kez daha paylaşmayı bir görev biliyoruz.

- Toplumsal ve yönetsel düzeyde tüm kaynakları zarar azaltma hedefine yönlendirecek, kişi ve kurumlar arasında eşgüdümü sağlayacak üniversitelerin, kamu kurum ve kuruluşların, meslek örgütlerinin ve sivil toplum kuruluşlarının katılımı ile ‘Stratejik Afet Eylem Planı’ hazırlanmalıdır.
- Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun yerine, insan merkezli toplumsal politikaların hayata geçirilmesini esas alan, bilim çevreleri, ilgili meslek odaları, yerel yönetimler ve halkın katılımı ile; rant odaklı değil, sağlıklı ve güvenli bir çevrede yaşam hakkını gerçekten sağlayan yeni yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
- 3194 Sayılı İmar Kanunu, 7269 Sayılı Afetler Kanunu ve 4709 sayılı Yapı Denetimi Kanunu değiştirilmelidir.
- 5543 Sayılı İskan Kanunu değiştirilerek kırsal yerleşim birimlerinin altyapısı ve üst yapısı yenilenmelidir.
- Her deprem sonrasında halkı korku ve paniğe sevk etmeden bilgilendirmek için arazi çalışmaları ile aletsel sismik veri kayıtlarını tutan, değerlendiren ve kamuoyunu doğru bilgilendiren bir kurumsal yapı oluşturulmalı, “Türkiye Jeolojik Araştırmalar Kurumu” kurulmalıdır.
- Gerek mevcut sismik veri ve kayıtlar, gerekse de yapılacak jeoloji, yapısal jeoloji, tektonik, jeomorfoloji ve paleosismoloji çalışmaları ile elde edilecek verilere dayalı olarak farklı ölçeklerde “Sismotektonik Haritalar” hazırlanmalıdır.
- Ülkenin mevcut tektonik yapısı göz önüne alınarak yeni hazırlanan “diri fay haritası” baz alınarak “Türkiye Deprem Bölgeleri Haritası” yenilenmelidir.
- Belirlenen diri fayların üreteceği deprem büyüklükleri de dikkate alınarak yerleşim yerlerinin bu faylar üzerinde yapılması engellenmelidir. Bu amaçla bir “Fay Yasası”nı çıkarmalıdır.
- “Heyelan ve Kaya Düşmesi Tehlike Haritaları” en kısa sürede tamamlanmalıdır.
- Bölgesel planlardan-uygulama imar planına kadar tüm planlama süreç ve kademelerinde, yerleşim ve gelişim stratejisine esas olacak çalışmalarda “Plana Esas Jeolojik-Jeoteknik” çalışmalar yapılmalı ve buna uygun “Afet Duyarlı Planlama” yapılmalıdır.

- Planlama ve uygulama süreçlerini yönlendirmek adına başta Belediyeler olmak üzere Yerel Yönetimlerde Jeolojik Jeoteknik Etütler (Zemin Etütleri) Birimlerinin kurularak yapılan çalışmaların elde edilen zemin parametrelerine uygunluğu takip edilmelidir.
- Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı yeniden yapılandırılarak ‘Afet Müsteşarlığı’ oluşturulmalıdır.
- Son yıllarda amacından uzaklaşarak devlet müteahhitliği ve rant projeleri ihaleleri yapan bir kuruluş haline dönüştürülen TOKİ yeniden yapılandırılmalı, kent yoksulları için sosyal konutlar üreten bir yapıya kavuşturulmalıdır.

Doğa olaylarının afete dönüşmesinin “kader ve semavi afet” olarak görülmemeyerek, yeni 17 Ağustos acılarının yaşanmaması bizim elimizdedir. Bilimle, emekle, inatla, umutla..

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU

BİLİM YUVASINDA ÖĞRENCİLERE YAPILAN POLİS SALDIRISINI KINIYORUZ!

20 Aralık 2012

En demokratik tepkilerini ve protesto haklarını kullanan ODTÜ’lü öğrenciler; AKP`nin kuvvetler ayrılığını dahi kabul etmeyen `tek adamlı Başkanlık` isteğine, anti demokratik uygulamalarına ve bilimden, halktan yana olmayan politikalarına karşı en güzel cevabın, kabul etmeyen anlamlı bir karşı duruş olduğunu bir kez daha gösterdiler.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, “yerli malı” uydunun Çin`den fırlatılmasını canlı olarak izlemek için dün Orta Doğu Teknik Üniversitesi`nde idi.

Başbakan ile birlikte 3600 polis, 105 koruma aracı, 20 zırhlı araç, 8 TOMA ile birlikte gaz ve ses bombaları, biber gazları ve coplarıyla bir “koruma ordusu” Başbakan`ı ODTÜ`lü öğrencilerden korumak üzere ODTÜ`yü adeta işgal etti. “Koruma ordusu”, protesto haklarını kullanan öğrencilere saldırarak, ODTÜ`yü savaş alanına çevirerek `görevlerini` yerine getirdi.

Protestocu öğrencilere gaz bombaları ve biber gazları ile saldırıldı, onlarca öğrenci yaralandı, akademisyenlerle birlikte çalışanlar da biber gazına maruz kaldı. Polisin saldırısı sonucunda 26 öğrenci gözaltına alınırken başına gaz bombası isabet eden Barış Barışık adlı öğrenci hayati tehlike altında ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

En demokratik tepkilerini ve protesto haklarını kullanan ODTÜ'lü öğrenciler; AKP'nin kuvvetler ayrılığını dahi kabul etmeyen 'tek adamlı Başkanlık' isteğine, anti demokratik uygulamalarına ve bilimden, halktan yana olmayan politikalarına karşı en güzel cevabın, kabul etmeyen anlamlı bir karşı duruş olduğunu bir kez daha gösterdiler.

Polisin bu saldırısını kınıyor, bilimsel, özerk, demokratik üniversite mücadelesinde saldırılara direnen öğrencilerimiz ve akademisyenlerimizle birlikte olacağımızı duyuruyoruz.

GÖZALTILAR DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

5 HAZİRAN DÜNYA ÇEVRE GÜNÜNÜN 41.YILINDA AKP YAŞAM ÇEVREMİZİ ÖLDÜRÜRKEN, YAŞAMA VE ÇEVREMİZE SAHİP ÇIKIŞ, DİRENİŞLERLE YENİDEN DİRİLİYOR.

5 Haziran 2013

5 Haziran Dünya Çevre Günü'nün 41. yılında AKP, yeni rant alanları yaratmak, sermayenin kar hırsını doyumak için yaşam çevremizi fütursuzca yok etmeye devam ediyor.

Bir taraftan, kentsel dönüşüm yasası ile 'Sağlıklı ve Güvenli Çevrede Yaşama Hakkı' kentlerin rantsal dönüşümüne çevrilirken; öte yandan sularımızı ticarileştiren, tabiat varlıklarını, milli parkları, ormanlarımızı imara açan kanun tasarıları ile talan yasalaştırılıyor.

5 Haziran 1972 tarihinde Stocholm'de toplanan Birleşmiş Milletler Çevre ve İnsan Konferansı'nın kararlaştırdığı, "İnsanın, Hürriyet, Eşitlik ve Yeterli Yaşam Koşulları Sağlayan Onurlu ve Refah İçinde Bir Çevrede Yaşam Hakkı" bugün talan ve rantı gizlercesine gaza ve şiddete boğulmuş durumdadır.

Bu gün, kentsel dokuyu, doğal ve kültürel yapıyı yok ederek, kent merkezlerini sermayeye ve ranta açan projelerin son örneği olan Taksim Alanı ve Gezi Parkı'nın yok edilme niyeti halkın direnişlerine çarpmıştır.

Bu gün, 5 Haziran Dünya Çevre Günü, sularımızın yaşamsal bir hak olmaktan çıkarılıp ticarileştirilmesine, meraların, ormanlarımızın, milli parklarımızın, nefes alanlarımızın, kent kültürümüzün yok edilmesine, nükleer santrallere, HES'lere, 3. Boğaz Köprüsü'ne, Kanal İstanbul Projesi'ne, çevreyi yok sayan madencilığe yani çevremizi yaşanabilir olmaktan çıkaran politikalara karşı birleşmenin, dayanışmanın gelecek güzel bir yaşamı kurmanın umutları ile doludur.

Yaşam çevremiz öldürülürken, umudumuzun dirildiği Dünya Çevre Günü'nü Kutluyoruz.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

AKLA, BİLİME VE MÜHENDİSLİĞE ÖNEM VERMEYEN ANLAYIŞ, JEOLAJİ MÜHENDİSLERİNİ DE İŞSİZLİĞE MAHKUM EDİYOR!

3 Temmuz 2013

KPSS-2013/1 Tercih Kılavuzu'nda kamu kurum ve kuruluşlarına atanacak kadrolar arasında sadece 42 jeoloji mühendisine yer verilmiştir. Jeoloji bilim ve uygulamalarının kamudaki önemini ve yerini yok sayan bu durum kabul edilemez bir sonuçtur.

KPSS-2013/1 Tercih Kılavuzu'nda kamu kurum ve kuruluşlarına atanacak kadrolar arasında sadece 42 jeoloji mühendisine yer verilmiştir. Jeoloji bilim ve uygulamalarının kamudaki önemini ve yerini yok sayan bu durum kabul edilemez bir sonuçtur.

Günümüzün gelişmiş ülkelerinde, madencilikten, enerji sektörüne, ulaşımdan, yerleşime, içme ve yeraltı sularından, su politikalarının oluşturulmasına, büyük mühendislik projelerinden, doğal çevrenin korunmasına, küresel ısınmadan, insan sağlığı ve iş güvenliğine kadar çok geniş bir uygulama alanı olan jeoloji mühendislerine gerekli önem verilirken, ne yazık ki ülkemizde jeoloji mühendislerine hak ettiği yer ve önem verilmemektedir. Son KPSS-2013/1 Tercih Kılavuzu'nda da bu aymazlık devam ettirilmiş; kadro talepleri bildirilmeden önce tüm kamu kurum ve kuruluşları ve yerel idarelerle jeoloji mühendisi istihdamının yaratılması amacıyla sayısız yazışma ve görüşme yapılmasına rağmen kamuda çok sınırlı sayıda jeoloji mühendisi istihdamına gidilmiştir. Bu durum Odamız ve meslektaşlarımızın haklı tepkilerine yol açmıştır.

Doğa olaylarının afete dönüştüğü, yer altı kaynaklarımızın hala tam olarak ortaya konulmadığı, doğal çevrenin korunarak sağlıklı ve güvenli bir çevrede yaşama hakkının

tam olarak sağlanmadığı ülkemizde jeoloji mühendislerine olan ihtiyaç vazgeçilmez bir durumdayken, bugün kamu kurumlarımızın bu gerçeği görmezden gelmesini ve binlerce meslektaşımızı işsiz bırakmasını anlamak mümkün değildir.

Meslektaşlarımızın işsiz kalmasının nedeni, siyasi iktidarların bilime ve mühendisliğe önem vermeyen anlayışları, ihtiyaç arz dengesini kuramayan eğitim plansızlığı ile istihdama yönelik yatırım ve üretim politikalarından vaz geçmesi, kamu kurumlarını işlevsiz hale getirmesidir.

Bilinmelidir ki, yaşam çevremizin güvenliğinin sağlanmasından, kalkınmanın temel dinamiği olan maden, enerji, su kaynaklarının aranmasına ve işletilmesine; ulaşımdan, tüm alt yapı ve büyük mühendislik projelerine kadar insanoğlunun doğayla olan her türlü ilişki ve mücadelesinde Jeoloji Mühendislerine ihtiyaç vardır.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI, işsizliği üreten politikalara karşı çıkarken, jeoloji bilim ve uygulamalarının önemini her kesime kabul ettirerek meslektaşlarımıza istihdam yaratma çabasını tüm üyeleri ile birlikte sürdürme ve bunun takipçisi olma kararlılığındadır.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU

AKP'İN TORBA YASASI VE ONUN SÖZCÜSÜ'NÜN YALANLARI, TMMOB'Yİ VE ODALARINI GERİLETEMEYECEK, MÜCADELESİNİ ASLA DURDURAMAYACAKTIR!

13 Temmuz 2013

AKP Genel Başkan Yardımcısı ve parti sözcüsü Hüseyin Çelik dün yaptığı basın toplantısında; son torba yasa sürecini gerçekleri saptırarak değerlendirmiş; TMMOB'yi, bağlı Odalarını ve Yöneticilerini gerçeğe hiç bir alakası olmayacak şekilde suçlarken, bilgisizliğini de ortaya koymuş ve kamuoyunu yanıltmaya çalışmıştır.

Çelik'in bilgisizliğini gidermek isteriz. Öncelikle yasaların ve hukukun söyledikleri ile cevap verelim.

1. TMMOB ve bağlı Odaları 6235 sayılı Kanunla kurulmuş, Anayasa'nın 135'inci maddesinde tanımlanmış Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarıdır.

2. Anayasanın 135'inci maddesi; “Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzel kişilikleridir.”
3. Danıştay 8'inci Dairesi'nin Esas No: 2005/3879, Karar No: 2007/4213 kararı; “Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, meslek mensuplarının ve bu mesleki faaliyetten yararlananların karşılıklı hak ve menfaatlerini koruyarak belli bir meslek disiplini sağlama amacına yönelik olarak örgütlenmiş olduğu açıktır. Bu bakımdan mesleğin ve kamu yararının gerçekleşmesini teminen kendi görev alanları ile ilgili konularda odaların yönetmelik çıkarma yetkisi bulunduğu, odaların faaliyetleri ile ilgili olarak hazırladıkları düzenleyici kuralların birbiriyle uyumunu sağlamak konusunda da Birliğin denetim yetkisinin olduğu tartışmasızdır.”
4. Anayasa Mahkemesi'nin 24.06.2011 tarihli 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'ye ilişkin verdiği ve 22.02.2013 tarihli 28567 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan E: 2011/100, K: 2012/191 sayılı karar gerekçesi; “.....Meslek kuruluşlarının özerkliği, merkezi idareden bağımsız olarak karar ve yürütme organlarını seçebilme, ilgili mesleki faaliyetlerle sınırlı olmak üzere üyelerini ve örgütlerini bağlayıcı karar alma ve uygulama, meslek mensuplarının uyacağı ilke ve kuralları belirleme ve üyeleri hakkında disiplin tedbirleri uygulama hak ve yetkisini içermektedir.....”
5. Mesleki denetimle ilgili çok sayıda dava kararından biri olan Ankara 13'üncü İdare Mahkemesi Esas No: 2010/1746 ve Karar No: 2012/2426 kararı: “.... mühendislik hizmetlerinin bilimsel ve teknik yönünden ağırlığı nedeniyle, hizmetin kalitesi ya da yeterliliği gibi hususların, hizmetten yararlananlarca ölçülmesi, eleştirilmesi, yaptırıma bağlanması mümkün olmayacağından söz konusu hizmetlerin Yönetmelik hükümleriyle çerçevelendirilip, teknik kriterlerle mesleki faaliyetin denetiminin yapılmasını gerektireceğinden, bu denetim karşılığında denetimi yapan Odanın mesleki denetim bedeli talep etmesi mevzuat hükümlerine aykırılık taşımamaktadır.”

Başka söze ihtiyaç duymaksızın tüm bu hukuksal metinler göstermektedir ki;

Odalarımız faaliyetlerini, Anayasa, 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu ve 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun, yargı kararları, kanunlara dayanılarak çıkarılan yönetmelikleri ve Genel Kurul Kararları uyarınca hukuki ve meşru zeminde yürütmektedirler.

Odalarımızın çıkardığı Yönetmelikler üst hukuk kurallarına uygun; mesleğin ve kamu yararının yerine getirilmesini teminen gerçekleştirilen düzenlemelerdir. Bu niteliğiyle de sadece Odaların iç işleyişlerini düzenlemenin çok ötesinde bir amaç ve üçüncü şahıslar için de bağlayıcı bir nitelik taşımaktadır.

Odalarımız, serbest mühendislik mimarlık hizmetlerinin mesleki, bilimsel ve teknik esaslar ile kamu yararı doğrultusunda verilmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak, meslek disiplini ve ahlâkını korumak amacıyla Genel Kurullarında alınan kararlarla yönetmelikler çıkarıp, Resmi Gazete’de yayımlayarak uygulamaya koymakta, bu amaçların yerine gelmesini teminen mesleki denetim yapmakta, üyelerinin sicillerini tutmakta ve sadece bu hizmetlerin verilmesi için yeterli olacak çok düşük miktarlarda maktu ücret almaktadırlar.

Sonuç olarak Hüseyin Çelik’in iddia ettiği gibi Odalar, ‘yasanın kendilerine vermediği bir usul icat etmemişler’; tam tersine belirttiğimiz gibi yasaların tanıdığı, sayısız yargı kararlarıncı da onanmış hak ve görevlerini kamu yararı doğrultusunda yerine getirmeye çalışmaktadırlar. Bu durumda, Odalarımızın yaptığı uygulamalar değil; TBMM’de bir gece yarısı operasyonu ile geçirilen yasa maddesi hukuksuzdur, meşru değildir.

Yine, Hüseyin Çelik’in dediğinin tam aksine bu yasa darbesinin Gezi Parkı direnişleriyle doğrudan bağlantısı vardır.

İmar Kanunu’nda değişiklik ve ilaveler yaparak TMMOB’ye bağlı Odalar ile birlikte yerel yönetimlerin de yetkilerini hukuksuz ve art niyetli olarak sınırlayan; madde önerisinde imzası bulunanların ve kabul eden kendi milletvekillerinin dahi içeriğini bilmediği, kamuoyunda tartışılmamış bu torba yasa maddesinin gece yarısı yapılan bir hukuk darbesi ile ansızın geçirilme zamanlaması da göstermektedir ki, konu doğrudan Taksim Gezi Parkı direnişleriyle ilgilidir.

Taksim direnişleri içinde halkla birlikte yer alan Taksim Dayanışması Platformundaki TMMOB Odalarının bazı İstanbul Şube Yöneticilerinin gözaltına alındığı, gözaltı sürelerinin uzatılıp, açıklık grevine başlandığı bir geceyle eşzamanlı olarak bu yasa maddesi TBMM’den geçirilmiştir. TMMOB ve Odalarına karşı darbe niteliğindeki bu torba yasa maddesinin, TMMOB’ye iktidarın duyduğu rant eksenli kininin bir ürünü olduğu çok açıktır. Çünkü teslim alınamayan TMMOB ve Odaları uzun zamandır AKP’nin hedefindedir.

Hüseyin Çelik de çok iyi bilmektedir ki; kendi ifadesiyle ‘sendika ağaları gibi oda ağaları’ TMMOB ve Odalarda hiç olmamıştır. Hüseyin Çelik, kendi yandaş örgütleriyle

mesleki demokratik kitle örgütü olan Odaları birbirine karıştırmamasın. Torbadan çıkan bu yasa maddesinden memnun olanlar kurlsız, denetimsiz, niteliksiz hizmet üretenler; rahatsız olanlarsa serbest mühendislik mimarlık hizmetlerinin mesleki, bilimsel ve teknik esaslar ile kamu yararı doğrultusunda verilmesini savunan TMMOB'nin yüzbinlerce üyesi ve toplumsal muhalefettir.

Hüseyin Çelik'in asılsız suçlamalarla gizlemeye çalıştığı asıl rahatsızlık; kendi talan politikalarına engel olan ve teslim alamadığı TMMOB ve Odalarından AKP'nin rahatsızlığıdır.

Hüseyin Çelik nezdinde siyasi iktidar ve tüm kamuoyu bilmelidir ki; TMMOB ve bağlı odaları, onların özverili yönetici ve üyeleri, yüreğindeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürmeye ve AKP'yi rahatsız etmeye devam etme kararlılığında.

Ne AKP'nin niyetleri ne de sözcüsü Hüseyin Çelik'in gerçek dışı yanıltmalarının karşılığı olmayacak; İktidar TMMOB'yi ve Odalarını geriletemeyecek, mücadelesini asla durduramayacaktır.

Bizler, mesleğimize, örgütümüze, ülkemizin kamusal zenginliklerine, bilimle, emekle ve inatla sahip çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

BUGÜN, TMMOB'YE ODAMIZA VE MESLEĞİMİZE DAHA FAZLA SAHİP ÇIKMANIN GEREKTİĞİ BİR ZAMANDIR.

2 Ağustos 2013

Değerli Meslektaşlar,

Odamız önümüzdeki yıl 40 yaşını doldurmuş olacak. Geçen 39 yılda Odamız, jeoloji bilimini ve mühendislik uygulamalarını halkın çıkarları ve ihtiyaçları için kullanmayı kendine rehber edinmiş; jeoloji mühendisliğini toplumun çıkarları ile bir bütün olarak ele almış; ülkeye, topluma, mesleğe ve meslektaşlara ilişkin çalışmalarını kuruluş kanunu ve kendi yönetmeliklerinde de açıkça belirtildiği üzere kamu kurumu niteliğinde demokratik meslek kuruluşu olarak sürdürmüştür.

1974'te 161 üye ile "jeoloji bilimini ve mühendisliğini emekçi halkımızın yararına kullanma" ilkesiyle yola çıkan odamız, meslektaşlarından aldığı güçle bu ilkeyi bilimle, emekle, inatla ve umutla hayata geçirme çabası içinde olmuştur.

Bu süreçte Odamız ve bağlı olduğumuz TMMOB, siyasi iktidarlar açısından genellikle “rahatsızlık kaynağı” olarak görülmüş, bazı yasal ve kurumsal yaptırımlarla karşı karşıya bırakılmıştır.

Ancak, işbaşında olan siyasi iktidarın son 5 yıldır TMMOB ve bağlı odalara uyguladığı baskılar katlanarak devam etmiş ve bu uygulamadan tüm meslek kuruluşları da ‘payını’ almıştır.

TMMOB açısından bakıldığında belki de bu son baskıların miladı, Cumhurbaşkanlığı'nın talimatları uyarınca Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu (DDK) tarafından düzenlenen TMMOB ve Odalarımızın örgütlenme ve mali yapılarını, faaliyetlerini, seçimlerini ve denetlenmelerini ele alan ve “alınması gereken tedbirleri” ortaya koyan 28.09.2009 tarihli raporu olmuştur. Meslek kuruluşlarının muhalefetini susturmanın ince önermeleri ile bezenmiş bu rapor ile Başbakanlık adeta göreve çağırılmıştır.

771 sayfadan ve 5 bölümden oluşan Rapor incelendiğinde görülecektir ki; bugünlerde karşı karşıya bırakıldığımız uygulamalar ayrıntılı bir şekilde bahse konu raporda belirtilmiş; başta 2011 yılında yayımlanan 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname olmak üzere son 5 yılda TMMOB'yi işlevsiz kılmaya yönelik hazırlanan yasa, yönetmelik ve genelgelerin yol göstericisi hep bu rapor olmuştur.

Raporda çizilen yol haritası adım adım uygulanmış ve AKP iktidarı son olarak, 09.07.2013 gece yarısı TBMM'nde “yangından mal kaçırırçasına” gerçekleştirdiği Torba Yasa Değişikliği ile bir adım daha atmıştır.

Bugüne kadar kentsel dönüşüm projelerinde, kentsel planlama ve özelleştirme kararlarında ve en son olarak da gezi direnişinde TMMOB, AKP'nin “nasırına basmış” ve torba yasa değişikliği ile akıllarınca cezalandırılmak istenmiştir.

AKP son torba yasasına koyduğu TMMOB düzenlemesine benzer kimi düzenlemeleri aynı taktikle daha önce de diğer meslek kuruluşları için de yaptığı bilinmektedir. 2011 yılında Kanun Hükmünde Kararname çıkartma yetki yasasının süresinin dolmasına bir gün kala, bir Bayram arifesinde, Türk Tabipleri Birliği ile Türk Diş Hekimleri Birliği'nin görev ve mesleki alanlarına yönelik kimi düzenlemeler de bir KHK ile gerçekleştirilmişti. TTB'nin kuruluş kanununun ilk maddesinde geçen tabipliğin “kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesini sağlamak” ibaresi çıkarıldı. Yine çoğunluğunu bürokratlardan oluşturduğu bir kurula meslek örgütlerinin bugüne dek sürdürdükleri görev ve sorumlulukları verildi; eğitim, uyacakları mesleki ilkeleri belirleme, mesleki yeterliliklerin ölçülmesi, ömür boyu meslekten mene kadar varan cezalar verebilme yetkisi bu kurula

devredildi. Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununda yapılan değişiklikle, Birliğin asgari ücret düzenleme yetkisi, rehber ücret olarak değiştirildi. Yine bu kapsamda, daha önce de Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odasının seçim sisteminde de değişiklik yapıldı.

Tüm bu yasal düzenlemeler göstermektedir ki, muhalif meslek örgütleri siyasi iktidar tarafından hedef alınmıştır.

Son torba yasa ile de, AKP iktidarının gerçek amacı, “ruhsat işlemlerini basitleştirmek”, “ruhsat sürecini olabildiğince hızlandırmak” değildir.

Torba yasa değişikliğinin amacı, odaları sadece “rapor onay gelirlerinden yoksun bırakmak da değildir”.

AKP iktidarının amacı, TMMOB ve diğer tüm meslek birliklerini dar bir alana hapsederek toplumla bağlarını zayıflatmak ve iktidarların bilime, hukuka ve kamu yararına aykırı tüm uygulamalarının takipçisi olunmasını ve kamusal denetimin gerçekleştirilmesini engellemektir. AKP, daha önce de, CMUK`da değişiklik yaparak Odaların dava açma süreçlerini zorlaştırmış, karşılanması güç bilirkişi ve dava açma bedelleri getirmiş, hatta 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunda olduğu gibi bazı hukuksuz uygulamalara karşı çıkmak engellenmiş, hatta mahkemelerin yürütme-yi durdurma kararları dahi ellerinden alınmıştır.

Ancak bilinmelidir ki, bugüne kadar, emekten ve demokrasiden yana doğru bildiklerini söylemekten hiçbir koşulda vazgeçmeyen TMMOB ve bağlı odalarını bu tür baskı politikaları yıldırılmaz, topluma karşı sorumluluklarını yerine getirmesini engelleyemez.

Değerli Meslektaşlar,

Odamız 40 yıldır olduğu gibi bundan sonra da kendi Ana Yönetmeliği`nde belirttiği mesleki ve kamusal amaç ve hedeflerinden taviz vermeyecek, en zor koşullarda bile bu değerlerini savunmaya devam edecektir.

Oda, Gücünü üyelerinden, meslektaşlarından alır, toplumun ve üyelerinin ihtiyaçlarına yanıt verebilecek çalışmaları, geçmişten bu güne taşıdığı ilkeleri ve Genel Kurul kararları doğrultusunda yürütür.

Bugüne kadar, işsizliğe, nitelikli mesleki eğitimin verilmesine, ücretli çalışan meslektaşlarımızın haklarının korunmasına yönelik politikalar üretmek, bilim ve mühendislik hizmetlerinin nitelikli verilmesini sağlamak bu yönde kamuoyunu bilgilendirmek, mesleki etkinliklerini gerçekleştirmek, bilim ve mühendislik ilkelerine, toplum ve meslek çıkarına aykırı uygulamaları ortaya çıkararak gerekli yasal girişimleri yapmak ve yasa, yönetmeliklerin toplum lehine çıkarılması yönünde siyasi iktidarlar üzerinde demokratik baskı oluşturabilmesine kadar sürdürülen tüm çalışmalar siz değerli üyelerimizin örgütlü

gücü ve bu gücün yansımaları olan mekan, personel ve mali kaynaklara dayalı olarak yürütülmüştür.

Elbette bu yasa değişikliği sonrasında bizleri zor günlerin beklediğinin bilincindeyiz.

Ancak gezi direnişi sürecinde edindiğimiz tecrübe, iktidarın artan dozlardaki bu saldırıları karşısında nasıl daha çok kenetlenen, daha örgütlü bir yapıya dönüşmeye yetkin bir birikimimiz olduğunu hepimize hatırlatmış durumdadır. Dolayısıyla TMMOB'ye yapılan bu saldırı karşısında da aynı gezi direnişi ruhu bizleri daha ileriye taşıyacak anahtar sunmaktadır. Bu bağlamda önümüzdeki dönemde, bizleri birbirimize yabancılaştıran uzlaşabilir farklılıklarımızdan öteye geçerek, iktidarın uygulamalarına olan uzlaşmaz çelişkimiz üzerinden bir araya gelerek yarının odasını bugünün Türkiye'sinin gerçekliğini dikkate alarak yeniden inşa etmemiz gerekmektedir.

Unutulmamalıdır ki, sözü edilen süreç tüm meslektaşlarımızın katılımı, ortak irade ve emeğiyle hayata geçirebilecektir. Bu kapsamda, her statüdeki üyelerimizle ilkeli bir araya gelmek, birikimlerimizi ortaklaştırarak yürümek daha bir önem taşımaktadır

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, 18 Mayıs 1974'de 161 kişi ile başlayan onurlu yürüyüşüne, bugün onyedibinbeşyüzü aşan üyesi, 39 yıllık mücadele, deneyim, bilgi birikimi ve üyelerinden aldığı güçle; bir mesleki demokratik kitle örgütüne düşen görevlerin güçlüğü, büyüklüğü ve bunlara karşı sorumlulukların bilinciyle devam edecektir.

Odamız, bilim ve emekle ürettiklerini umut ve inatla toplumun ve meslektaşlarımızın hizmetine sunma çabalarını sizlerle birlikte geleceğe taşıma kararlılığındadır.

İşte bu gün, TMMOB'ye, Odamıza ve mesleğimize daha fazla sahip çıkmanın gerektiği bir zamandır.

Şimdi Hepimizin Örgütlülüğümüze Daha Fazla Sarılmanın Zamanıdır.

Bugün Hepimize Her Zamankinden Daha Fazla Görev Düşüyor,

Üye olmayan meslektaşlarımızı üye olmaya; üyelerimizi Oda sorumluluklarını geliştirmeye, Oda çalışmalarına daha fazla katkı sunmaya, Odamız ve TMMOB ile dayanışma içerisinde olmaya çağırıyoruz.

BİLİMLE, EMEKLE, İNATLA, UMUTLA..

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

17 AĞUSTOS, RANTIN DEĞİL; GÜVENLİ YERLEŞİMLERDE YAŞAMA HAKKININ SAVUNULDUĞU BİR GÜN OLMALIDIR!

17 Ağustos 2013

Bugün 17 Ağustos Depreminin 14. Yıldönümü.

17 Ağustos;

Bir doğa olayı olan depremin afete dönüştüğü gün.

Binlerce canımızı kırk beş saniyede yitirdiğimiz “asrın felaketi”nin yaşandığı gün.

Afet hafızası zayıf toplumlarda “depremin unutulabileceği” ancak deprem gerçeğinin kendini asla unutturmayacağına bir kez daha hatırlandığı gün.

Plansız ve kalitesiz yapılaşmanın, yapı üretim bedelinin en fazla %0,2'sine bile ulaşmamasına karşın hep kaçınılan jeolojik araştırmaların ne derece acı sonuçlara ve yüksek faturalara neden olduğunun öğrenildiği gün.

En önemlisi de, sosyal bir devletin en temel görevinin yurttaşları için sağlıklı, güvenli ve çevreye dost yaşam alanları ve yapılar üretmek olduğunun anlaşılması gereken bir gün..

İşte, 17 Ağustos'ların unutulmayıp yeniden yaşanmaması için sürekli hatırlanacağı, yapılanların yapılmayanların sorgulanacağı bir gün olması gerekirken; bu gün AKP İktidarı 17 Ağustos'u, kentsel dönüşüm diye bilinen 6306 sayılı yasanın törensel bir günü haline getirerek; “3. BÜYÜK KENTSEL DÖNÜŞÜM HAMLESİ” adı altında, 45 ilde aynı anda binaların yıkımının yapılacağı bir kutlamalar gününe dönüştürüyor. Bir rant yasası öne çıkarılarak 17 Ağustos'u anmanın ve anlamının içi boşaltılmak isteniyor.

- Oysa, 17 Ağustos'un üzerinden 14 yıl geçmiş olmasına rağmen bu gün;
- 17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 Depremlerinden geriye kalan orta hasarlı binaların hala varlığını koruduğu ve bu yapıların kullanılmaya devam edildiği,
- Afetlerle mücadele konusunda kurumsal yapılanmada çok başlılığın ve mevzuatsal dağınıklığın giderilmediği,
- Merkezi ve yerel düzeyde başta deprem olmak üzere afetlerle etkin mücadele edecek planlarının hazırlanmadığı,

Ulusal ve bölgesel düzeyde yapılması gereken afet risk harita ve değerlendirmelerine yönelik çalışmaların yetersiz ve çok yavaş ilerlediği bilinmekte, sonuç olarak hala yapılması gerekenlerin olduğu ortaya çıkmaktadır.

Ülkemizde, birçok boyutuyla yetersiz kalan afet yönetim sisteminin detlerine karşı bir “ilaç” olarak sunulan 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun’un, uygulandığı bir yıl içinde afetlere karşı güvenli yerleşimler oluşturmak yerine, düşük gelir gurupları ile kamunun elinde bulunan alanların ranta açılması ile sadece inşaat sektöründeki bazı müteahhitlik firmalarına ilaç olduğu görülmüştür.

Bu yasanın, deprem tehdidi altındaki illerimizin olası yakın depremlerde karşılaşacağı zararları azaltması, mevcut ve sağlıklı yapı stoğunu değiştirmeyi sağlaması mümkün değildir.

Yasanın çıktığı günden bugüne kadar geçen bir yıllık zaman içinde ilan edilen “riskli alanlara” bakıldığında, ülkenin deprem/afet riski yüksek olan aktif fay zonları üzerinde yer alan yerleşim birimleri yerine, şehirlerin merkezi yerlerinin riskli alan olarak seçilmiş olması, kentsel dönüşüm yasının can güvenliğinin sağlanması ve yaşam düzeyinin yükseltilmesini amaçlamadığını; asıl niyetin “Afet” olgusu kullanılarak rant amaçlı projeler yaratmak olduğunu ortaya koymuş, insan yoğunluğu azaltılmış alanlar dahi plan değişiklikleri ile yüksek yapılaşmalara açılarak riskler daha da artırılmıştır.

Yasanın uygulanması için çıkarılan yönetmelik de, daha fazla rant talepleri doğrultusunda üç kez değiştirilmiş ve her değişiklikte kamu yararı biraz daha zedelenmiştir.

Diğer taraftan, 2013 yılının ilk altı aylık dönemine ilişkin alınan Bakanlar Kurulu Kararlarının %60’ının ‘acele’ kamulaştırma, alt yapı ve kentsel dönüşüm, riskli alan belirleme, tahsis ve toplulaştırma gibi imar ve imar değişikliğine ilişkin kararların oluşturması, Bakanlar Kurulu’nu adeta belediye imar ve kamulaştırma müdürlüğüne dönüştürmüş ve toplumsal memnuniyet yerine belli kesimleri memnun etme önceliğini de ortaya koymuştur.

Tüm bu olumsuzluklar, 17 Ağustos depreminin 14. yılında, yaşanmış acılara ve tecrübeye rağmen hala afetlere karşı sağlıklı ve güvenli bir çevrede yaşadığımızı söylemeyi ve umutlu olmayı mümkün kılmamaktadır.

Değerli Basınımız,

6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun’dan ve bu Kanunun kamu vicdanında açtığı yaralardan bahsediyor olmamız bile ülkemizde depremlerden yeterince ders alınmadığının açık göstergesi iken, bir gece yarısı değişikliği ile Kamu yararı güden Odalarımızın afet güvenliğinin temel araçlarından biri olan yapı üretimi denetim süreçlerinde devre dışı bırakılması tabloyu daha da karamsar bir hale getirmiştir.

Torba yasa maddesi ile, afetlere karşı güvenli yerleşim alanlarının belirlenmesine, nitelikli ve güvenli yapılaşmaya yönelik olarak Odalarımızın yaptığı kamusal mesleki de-

netim ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. Bu yasa düzenlemesi ile, fay zonları, heyelanlı bölgeler, taşkın alanları gibi jeolojik tehlike ve riskleri ortaya koyan, yapı-zemin ilişkisini belirleyen planlama ve yapı üretim süreçlerinde hazırlanan raporların denetlenmesi engellenmek istenmiştir. Oda mesleki denetimini ortadan kaldırmayı amaçlayan bu yasa ile, sahte mühendis ve mimarların türemesinin, standartlara uygun olmayan niteliksiz mühendislik hizmetleri verilmesinin yolu açılmıştır.

Bütün bu yasal düzenlemeler de göstermektedir ki, başta deprem olmak üzere afet yönetim sistemi kamu yararı ve bilimsel gerçeklere göre değil, rant odaklı bir temelde kamusal denetimden de kaçırılarak yeniden inşa edilmek istenmektedir.

Ülkemizde dün yaklaşık 150 deprem üretecek diri fay olduğu bilinirken, bugün MTA tarafından yapılan çalışmalarla güncellenen Türkiye Diri Fay Haritasına göre büyüklüğü 5.5 ve üzeri deprem üretebilecek 485 diri fay veya fay segmenti olduğunun saptanmış olması neredeyse tüm ülke coğrafyasının ne derecede büyük bir deprem tehdidi altında olduğunun jeolojik gerçekliğini açık olarak ortaya koymuşken, bu gün düne göre depremlere karşı daha güvenli bir yaşam yolunda olduğumuzu söylemek mümkün değildir.

Kendi Kentsel dönüşümünü deprem zararlarını azaltmaya çare gören, 17 Ağustos anmalarının anlamını çarpıtıp unutturamaya çalışan, odaları mesleki denetim dışında bırakan bu anlayışla, ülkemiz her depremde daha büyük can ve mal kayıpları ile karşı karşıya kalmaya devam edecektir.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, 17 Ağustos'u rantın değil, güvenli yerleşimlerde yaşama hakkının savunulduğu bir gün olması çabasını sürdürecektir.

AKP'İN 17 AĞUSTOSLARIN İÇİNİ BOŞALTMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ..

Bilimle, Emekle, İnatla, Umutla..

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

ÜLKENİN KIYILARINI RANTA AÇANLARIN KENDİ ESERLERİNDEN ŞİKAYET ETMELERİ HALKLA ALAY ETMEKTİR

17 Ağustos 2013

Başbakan bayram tatilinde Bodrum sahillerinde tekneyle incelemelerde bulunmuş ve gördüğü çarpıklıkları "Bu kadar vicdansızlık olmaz" diye nitelemiş. Başbakan bu kez haklı, kıyılarımız bu kadar vicdansızca katledilemez. Ama unuttuğu bir şey var Sayın Başbakanın; O da kıyı talanına en fazla kendi iktidarları döneminde, kendi elleriyle ortam hazırladığı..

Kıyı alanları tarih boyunca ulaşım, balıkçılık, ticaret, turizm gibi sağladığı avantajlarla insanoğlunun yerleşim tercihlerinin başında gelmiştir.

Kamunun malı olan kıyı alanlarının korunarak gelecek kuşaklara aktarılması gerekirken, bugün kıyılarımız plansız ve kontrolsüz uygulamalar sonucunda topluma kapalı özel alanlar haline getirilmiştir; çarpık yerleşimler, sahil yolları, limanlar, yeni rant projeleri nedeniyle kıyılarımızda ciddi çevresel sorunlar yaratılmıştır.

Kıyı alanlarını çevresel risklere karşı korumak amacıyla her ülke tarafından gerek mevzuat gerekse kurumsal yapı ile etkin işleyişe sahip “kıyı yönetim sistemleri” geliştirilirken üç yanı denizlerle çevrili ülkemizde kıyı yönetimi bir türlü “sistematik bir işleyişe kavuşturulamamış”; tam tersine değişik sektörlerin rant taleplerine göre mevzuat sık sık değiştirilmiştir.

Son 10 yıldır iktidarda olan AKP’nin kıyı alanlarına ilişkin politikaları da bu durumu daha da olumsuzlaştırmış, Kıyı Kanunu’nun Uygulanmasna Dair Yönetmelik’te son 10 yılda 3 kez değişiklik yapılmış; her değişiklikle kıyı alanları biraz daha yapılaşmaya açılarak kıyıların korunmasına sürekli darbe indirilmiştir.

Kıyı kenar çizgisinden itibaren kara yönündeki 100 metrelik kesim içerisindeki mevcut yapılaşmalara bir yönetmelik düzenlemesi ile daha önce meşruluk kazandırılmış; bu yetmemiş, 2013 yılı Nisan ayında yani daha dört ay önce yapılan bir yönetmelik değişikliği ile sahil şeridinde kıyı kenar çizgisine en fazla 50 metre mesafede yapılaşmaya imkan sağlanmıştır.

Yine, limanların, tersanelerin özelleştirilmesi de yetmemiş bu şirketlere ilave teşvikler sağlamak amacıyla 2004 yılında Kruvaziyer Limanlarda “alışveriş merkezleri, konaklama üniteleri”nin yapılmasının; 2013 yılında, yat limanlarında konaklama tesisi yapılmasının, Balıkçı Barınağı ve Tersanelerde kat yüksekliği artırılarak yapılaşmaya gidilmesinin de yolu açılmıştır.

Kıyı alanlarımızın bu dönemdeki tahribatına ilişkin örnekleri çoğaltmak hiç te zor değil; Karadeniz Sahil Yolu ile halkla denizin ilişkisi kesilmiş, taşkınlara ortam hazırlanmıştır, ithal hammaddeye dayalı termik ve nükleer santrallerin korunmuş kıyılarımıza yapılmasına başlanmış, koylarımız kapatılmış, denizin doldurulması ve Galataport, Haydarpaşa gibi projelerle kıyılarımız ranta açılmıştır.

Sadece ilk akla gelen bu örnekler bile kıyı alanlarımızın kullanımı, korunması ve planlaması noktasında en önemli sorunların son 10 yılda yaşandığını ve kıyı alanlarımızın alabildiğine talana açıldığını açıkça göstermektedir.

Bu nedenle, kıyılarımızdaki çarpık kullanımın bir tatilde farkedilmesi (!) ne kadar vahimse, basına yansıyan “sahiller denetlenecek, kıyılar temizlenecek” söyleminin bu kirli-liği yaratanlarca ifade edilmesi de o derece gülünç ve inandırıcılıktan uzaktır.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, kıyılarımızın kamu yararına kullanımını ve korunmasını hep savunduk ve savunmaya devam edeceğiz.

Siyasi iktidarlar da bu toplumcu anlayışı hayata geçirdikleri sürece inandırıcı olacaklardır.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ'NÜN 74. YILINDA; SAVAŞI SAVUNANALARA KARŞI ÜLKEDE, BÖLGEDE VE DÜNYADA BARIŞI DAHA GÜÇLÜ SAVUNALIM!

1 Eylül 2013

1 Eylül 1939. İnsanlık tarihinin en acımasız, en kanlı savaşının başladığı gün, Dünya Barış Günü olarak kabul edildi.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nün 74. yılında, savaşız çatışmasız bir dünyadan uzak, yanibaşımızdaki bir savaşa yakın günleri yaşıyoruz.

Kim tarafından kullanılırsa kullanılsın bir insanlık suçu olan kimyasal silah, ABD'nin başını çektiği emperyal blok tarafından Suriye'ye silahlı müdahelenin gerekçesi yapılmakta, daha fazla vahşete, kan dökmeye ve öldürmeye hazırlanılmaktadır.

Son ikibuçuk yılda 100 binden fazla kişinin öldürüldüğü, milyonlarca insanın evlerini terk etmek zorunda bırakıldığı Suriye'deki iç savaşın tarafı ve çetelerin destekçisi olan siyasi iktidar, bu defa Suriye'ye karşı bir savaşın çığırtkanlığını yaparak doğrudan savaşın içinde olmaya hazır olduğunu ilan etmektedir. Bununla da kalmayan AKP, hava saldırılarının yeterli olmayacağını ifade ederek emperyalist bir işgali savunmaktadır.

“Bölgesel güç olma hayalleri” iflas etmiş, ölümler arasında ayırım yapan AKP, şimdi de ülkeyi ve halkımızı savaşın hedefi haline getirmektedir.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, daha fazla acıya, göz yaşına ve ölüme; savaş çağrılarına karşı, Ülkede, Bölgede ve Dünyada Barışın daha fazla savunulması gerekmete, “savaşı değil barış, ölüm değil yaşam” sesinin daha fazla yükseltilmesi önem taşımaktadır.

Bölgeyi ve ülkemizi hızla bir felakete doğru sürükleyen, halklar arasında düşmanlık yaratan iflas etmiş savaş kıskırtıcısı taşeron dış politikalardan bir an önce vaz geçilmelidir.

Suriye'ye dönük her türlü müdahaleye son verilerek, Suriye'nin geleceğini belirleme hakkı Suriye halklarına bırakılmalıdır.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nün 74. Yılında; Savaşı Savunanalara Karşı

Ülkede, Bölgede ve Dünyada Barışı Daha Güçlü Savunalım!

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

ANTALYA DEPREMİ BASIN AÇIKLAMASI

9 Aralık 2013

28.12.2013 tarihinde yerel saate göre saat 17:21`de can ve mal kaybına yol açmayan ancak, bölge insanımızı korku ve paniğe sevk eden bir deprem meydana gelmiştir. Deprem, Antalya Körfezi`nde anakaraya yaklaşık 80km. mesafede, odak derinliği AFAD`a göre 41.74 km. olan orta büyüklükte (MI=6.0) bir depremdir. Deprem başta Antalya ili olmak üzere tüm ilçelerde hissedilirken, kuzeyde Isparta, batıda Muğla`nın Fethiye ilçesi ve doğuda Mersin ve güneyde Kıbrıs`a kadar geniş bir alanda hissedilmiştir.

AFAD Deprem Araştırma Dairesi ile Boğaziçi Üniversitesi Kandilli rasathanesinin son verileri incelendiğinde; bölgede son bir ay içinde 4 veya üzerinde 19 adet, 5 veya üzerinde ise 1 deprem meydana geldiği tespit edilmiştir. Aynı bölgede ortalama 5 büyüklüğünde bir dizi depremlerin 2009 yılında da meydana geldiği bilinmektedir.

Antalya körfezinde meydana gelen son depremler ile 2009 yılında meydana gelen depremlerin odak mekanizması ve çözümleri ile bölgenin tektonik özellikleri birlikte değerlendirildiğinde;

Türkiye`nin güney kıyılarının tektonik olarak oldukça aktif olan Güney Ege – Kıbrıs Yayı Dalma Batma kuşağı tarafından kontrol edildiği, bu tektonik yapının değişik zamanlarda farklı büyüklüklerde çok sayıda deprem meydana getirdiği,

Anadolu Plakası ve Afrika Plakası arasında bulunan Güney Ege – Kıbrıs Yayı Dalma Batma Kuşağı yaklaşık DKD-BGB – D-B – BKB-DGD yönelimli olduğu, bu kuşağı ikincil olarak deforme eden ve kuşağa verev gelişmiş farklı bindirmelerin de mevcut olduğu bilinmektedir.

Farklı deprem araştırma merkezleri tarafından yapılan odak mekanizma çözümlerine

göre depreme kaynaklık eden fayın yaklaşık KB – GD doğrultulu, kuzeye doğru eğimli bir bindirme zonundan kaynaklandığı tahmin edilmektedir.

Son deprem de göstermektedir ki, deprem ülkemizin bir gerçekliği olarak dün olduğu gibi yarın da tekrar tekrar karşımıza çıkacaktır.

Dün, ülkemizde 150 deprem üretecek fay olduğu bilinirken, bu gün güncellenen Türkiye diri fay haritasına göre ülkedeki diri fay sayısının 326 adet olduğu, alt faylarla birlikte değerlendirildiğinde orta ve büyük manyitüdü deprem üretebilecek fay sayısının yaklaşık 485 adet olduğu belirlenmiştir.

Neredeyse tüm ülke coğrafyasının ne derecede büyük bir deprem tehdidi altında olduğu gerçeği ortaya koyulmuşken; güncellenen diri fay haritasında, Marmara Denizi ve Saros körfezinde yer alan diri faylar gösterilmiş, bu denizler dışında kalan kıyı ötesi diri faylara ise yeterli çalışma olmadığı için yer verilmemiştir. Son deprem ve bilinen araştırmalar göstermektedir ki, kara alanlarımız dışında ciddi depremleri üretecek kıyı ötesi fayların da bulunması, tehlikenin bilinenden daha fazla olduğuna işaret etmektedir.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, konuyla ilgili öneri ve görüşlerimizi kamuoyu ve karar vericilerle bir kez daha paylaşmayı gerekli görüyoruz.

Ülkemizin deniz alanlarında yer alan ve deprem üreten tektonik yapılar hakkında yeterli kadar bilgi ve araştırmamızın olmadığı gerçeğinde hareketle, ülkemiz deniz alanlarına ait tektonik yapıların ortaya çıkarılması amacıyla başta MTA olmak üzere, üniversitelerin jeoloji mühendisliği bölümleri ile deprem araştırma merkezlerince ortaklaşa çalışmalar yapılarak denizel alanlarımızda deprem üreten tektonik yapılar belirlenerek haritalanmalıdır.

Antalya gibi dar kıyı şeritlerinde inşa edilen kentlerimiz başta olmak üzere, yerleşim birimlerimizin önemli bir bölümünün yüksek yeraltı suyu seviyesine sahip, gevşek ve dar kıyı alüviyal düzlükleri üzerinde kurulduğu dikkate alındığında; bu zemin birimleri üzerinde mevcut 3. ve 4. derece deprem bölgeleri kriterlerine göre inşa edilmiş yapılar, kara alanlarına yakın bir bölgede meydana gelebilecek orta veya daha yüksek büyüklükteki bir depremde önemli miktarda hasar görecektir. Bu nedenle, denizel alanlarımızda deprem üreten tektonik yapılar hakkında yeterli kadar bilgimiz bulunmamasına rağmen mevcut veriler ışığında, Türkiye Deprem Bölgeleri Haritasında başta Akdeniz sahil bölgelerimiz olmak üzere önemli karasal alanlarımızın 3. ve 4. derece deprem bölgeleri kuşağı içerisinde gösterilmesi yanlış düzeltilmelidir.

Depremden zararlarının azaltılması amacıyla Türkiye Deprem Bölgeleri haritası hızlı bir şekilde yenilenmelidir.

Binanın üzerine oturacağı zeminin özelliklerini ortaya koyan, statik projesine veri sağlayan jeolojik-jeoteknik etüt (Zemin ve Temel Etüt) çalışmalarıyla belirlenen parametrelere göre binalar projelendirilmeli, buna uygunluk denetiminin araçları yerel yönetimler ve yapı denetim sistemi içinde oluşturulmalıdır.

Yapı güvenliğinin denetim dışı olduğu ülkemizde, afet güvenli yapı üretiminin ve etkin bir denetimin, jeoloji bilim ve uygulamalarına önem ve yer verilerek mümkün olacağı; sağlıklı ve yaşanabilir bir çevrede güvenli bir barınma için yapı denetim süreçlerinde jeoloji mühendislerinin mutlaka yer almasının gerekli olduğu unutulmamalıdır.

Bilimle, emekle, inatla, umutla.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

AFŞİN-ELBİSTAN HEYELANLARININ ARDINDAN 3 YIL GEÇTİ. HEYELAN MALZEMESİ ALTINDA KALAN MADEN EMEKÇİLERİMİZE HALA ULAŞILMADI, SORUMLULAR ORTAYA ÇIKARILMADI.

10 Şubat 2014

Kahramanmaraş Afşin-Elbistan Termik Santraline kömür sağlayan Çöllolar açık ocak işletmesinde ilki 6 şubat 2011 tarihinde; ikincisi 10 Şubat 2011 tarihinde heyelanlar meydana gelmiş, İlk heyelanda 1 işçi hayatını kaybederken, ikinci heyelanda 10 maden emekçisi kayan malzemenin altında kalmış, bir işçi heyelandan ölü olarak çıkarılırken; biri jeoloji mühendisi, biri maden mühendisi olmak üzere 9 maden emekçisi ise heyelan malzemesi altında kalmıştır. Aradan geçen 3 yıla rağmen medencilerimize halen ulaşılammış, sorumlular ortaya çıkarılmamıştır.

Bilindiği gibi heyelanın olduğu kömür sahası, ruhsatı Elektrik Üretim Anonim Şirketi EÜAŞ`a ait olan, ancak 2007 yılında elektrik santralleriyle birlikte özel sektöre 25 yıllığına işletilmek üzere devredilen bir kömür sahasıdır.

Odamız ve diğer ilgili meslek odaları, genelde madencilik ve özelde de kömür madenciliğinde yaşanan özelleştirme, taşeronlaştırma, kiraya verme, hizmetleri ihale etme gibi yöntemlerle kamu madenciliğinden vazgeçildiği bir noktada ortaya çıkan ve insanı merkezine almayan maksimum üretim ve kara odaklanmış, bilimsel ve teknolojik altyapıdan uzak, eğitilmiş işgücünün ve sendikalaşmanın olmadığı, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin yeterince alınmadığı, sağlıklı bir denetimin olmadığı kömür madenciliğinin kazaların faciaya dönüşmesinin asıl nedeni olduğunu vurgulamış ve yerinde yaptığı in-

celemelerde Afşin-Elbistan Çöllolar Açık Ocağı`nda meydana gelen heyelanın da özünde bu nedenlerden kaynaklandığını ortaya koymuştur.

11 maden emekçisinin hayatını kaybettiği heyelanların nedenlerinin ve sorumlularının ortaya çıkarılması için ayrıntılı bir araştırma ve soruşturma yapılması gerekirken, bugüne kadar bir inceleme yapıp yapılmadığı bile hala bilinmemekte, hatta sorumluların soruşturulmasına dahi izin verilmeyerek bu facia unutturulmak istenmektedir.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, faciaya dönüşen maden kazalarının asıl nedeni olan politikaların ve Afşin-Elbistan heyelanları ile yaşamını kaybeden 11 maden emekçisi ve sorumluların unutturulmasına izin vermeyerek, konunun takipçisi olmaya devam edecektir.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, iş cinayetlerine dönüşen maden facialarının yaşanmasının kader olmadığını ve benzer acıların tekrarlanmaması için insanı merkeze alan politikaların uygulanmasına, bilim ve mühendisliğe önem verilmesi gerektiğini bir kez daha hatırlatıyor ve bu güne kadar sessiz kalan yetkilileri, aradan geçen üç yılın sonunda kamuoyuna gerçekleri açıklamaya davet ediyoruz.

Unutmayacağız, unutturmayacağız.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİLERİ ODASI

BU ÜLKEDE YAŞAYIP, BU ÜLKENİN DEPREM GERÇEKLİĞİNİN DIŞINDA KALMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR!

03 Mart 2014

Değerli Basın Emekçileri,

1-7 Mart tarihleri arası “Deprem Haftası” olarak değişik etkinliklere sahne olmakta; eğitim ve bazı kamu kurumları ile sivil toplum kuruluşlarınca gerçekleştirilen etkinliklerle kamuoyunun dikkatinin “ülkemiz deprem gerçekliğine” çekilmesi hedeflenmektedir.

Yerküre üzerinde bilinen ve bugün için engellenmesi mümkün olmayan en büyük enerji boşalımı olan depremler; toplumsal yaşamın en önemli risk faktörlerinden biridir. Bu riskle karşı karşıya kalan ülkeler depremlerin afete dönüşmesinin önlenmesi veya zararlarının azaltılması amacıyla en üst düzeyde stratejik planlar ve afet yönetim sistemlerini hayata geçirmektedirler.

Depremler, yakın tarihimizde yaşadığımız 17 Ağustos 1999 Marmara, 12 Kasım 1999 Bolu-Düzce ve son olarak 23 Ekim 2011 tarihli Van örneklerinde olduğu gibi ülkemiz jeolojik gerçekliğinin bir parçası olduğunu en yıkıcı yüzüyle göstermiştir.

Deprem gerçekliğimiz bugüne kadar çok sayıda akademik ve bilimsel araştırma ile ülke gündemine taşınmış, toplumsal bilincin oluşturulması ile zarar azaltmaya yönelik çalışmaların önemi her raporlarda özellikle vurgulanmıştır.

12/01/2010 tarihli TBMM'nin 46. Birleşiminde benimsenen 953 sayılı TBMM Kararı ile oluşturulan "Deprem Riskinin Araştırılarak Deprem Yönetiminde Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırma Komisyonu'nun hazırladığı Raporun ilk cümlesi "Ülkemizde meydana gelen depremlerin yarattığı acılar unutulmamıştır" olsa da, tüm diğer raporlarda olduğu gibi bu rapor da raflarda tozlanmaya bırakılmış, ne yazık ki depremlerin yarattığı acılar unutulmuştur!

Değerli Basın Emekçileri,

Ülkemiz jeolojik gerçekliğinin bir sonucu olarak sıkça karşılaştığımız ve toplumsal yaşamın en önemli risk faktörlerinden biri olan Depremlerin; bilimsel, ekonomik, sosyal, kültürel, eğitim gibi her düzeyde ele alınacağı Deprem haftası etkinliklerinin; toplumsal hafızamızın canlandırılması, toplumda deprem/afet bilincinin oluşturulması, eğitim sistemi içinde konunun işlenerek deprem/afetten korunmanın yollarının anlatılması, deprem zararlarının azaltılarak doğa olayının afete dönüşmesinin engellenmesi kapsamı ile planlanıp üzerine gidilen, strateji ve eylem planları ile bir devlet politikası haline getirilmesi gerekirken, bugün bazı okullarda şiirlerle ve kompozisyonlarla hatırlanan bir konu haline dönüştürülmüştür.

Bugün ülkemizde ulusal bir "2014 Yılı Deprem Haftası Etkinlikleri" programından bahsetmemiz mümkün değildir.

Afet/Depremlerle mücadele için kurulmuş bulunan Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD)'ın ulusal etkinlikler konusunda öncü olması gerekirken, kurum önceliğini acil durumlara yöneltmiş "AFET" kısmı ise tamamen kaderine terk edilmiştir.

Değerli basın mensupları,

Başta büyük kentlerimiz olmak üzere; yıkıcı depremleri üretebilecek nitelikteki fay hatları/ fay zonları üzerine oturan kentlerimiz, kasabalarımız, köylerimizde yerel seçim süreçlerinin en önemli konularından birisinin deprem ve afetlerle mücadele üzerine yapılacak olması gerekirken, böylesine önemli yaşamsal bir konu, "yolsuzluk ve rüşvet iddialarının altında kendi gelecek derdine düşmüş bir siyasi iktidarın" neden olduğu gündemin gölgesinde kalmıştır.

Diğer taraftan, toplumun her kesimi tarafından yapılan itirazlara rağmen, mevcut siyasi iktidarın "ben bilirim" anlayışıyla çıkardığı 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun, afet zararlarını azaltmak yerine; son günlerde ortaya dökülen iddialarda da görüldüğü gibi kentsel rantın dağıtım aracı haline dönüştürülmüştür.

TMMOB JMO olarak bu yoğun gündem içerisinde yurttaşlarımızın dikkatini birkez daha “deprem gerçekliği” üzerine çekmek ve daha önce defalarca vurguladığımız bazı konuları birkez daha hatırlatmayı gerekli görüyoruz.

Bu çerçevede;

Bu Ülkede Yaşayıp, Bu Ülkenin Deprem Gerçekliğinin Dışında Kalmak Mümkün Değildir...

Depremlere karşı ulusal bilincin oluşturulmasında son derece önemli olduğuna inandığımız Deprem haftası etkinlikleri, başta AFAD, merkezi ve yerel idareler olmak üzere ilgili meslek ve sivil toplum örgütleri tarafından önceden planlanmalı, bu etkinliklere halkın katılımının sağlanmasına özel önem verilmelidir.

Basın yayın organları; deprem haftasının önemini, yapılan ulusal ve yerel hazırlıkları, eğitici programları, söyleşi ve panelleri desteklemeli, hazırlanacak kamu spotları ile konu halkın gündemine taşınmalıdır.

Yaşamın ve yaşamsal faaliyetlerimizin jeolojik çevremizde sürdürüldüğü dikkate alınarak, jeolojik çevremize farkındalık yaratılarak doğa olaylarının doğru algılanması için jeoloji dersi ilköğretimden başlayarak eğitim programları kapsamına alınmalı, örgün ve yaygın eğitim sisteminin her aşamasına afet olgusu doğru bir şekilde entegre edilmelidir.

Ülke gelişim ve yerleşim stratejilerinin belirlenmesinde, her ölçekte bölgesel, mekânsal ve çevre planlarının ve uygulama imar planlarının hazırlanmasında jeolojik-jeoteknik verilere dayalı ülke afet gerçeği göz önüne alınmalıdır.

Yapı üretim süreçlerinde verilen jeolojik-jeoteknik hizmetler de yapı denetim sistemi içine alınmalı, Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği acil olarak değiştirilmeli, denetim hizmetlerinde mutlaka jeoloji mühendislerinin de yer alması sağlanmalıdır.

Ülkemizin jeolojik gerçekliğine rağmen halen bir çok yerel idare ve belediyenin jeoloji mühendisi istihdamından kaçınarak imar ve denetim faaliyetlerini eksik ve şeklen yürüttükleri, bir çok belediyede jeoloji mühendisliği hizmetlerini tek elden yürütecek birimlerin dahi bulunmadığı dikkate alınarak, başta Büyükşehir Belediyeleri olmak üzere belediyelerde “Jeoloji-Jeoteknik Şube Müdürlüğü veya Başkanlıkları kurulması ve jeoloji mühendisi istihdamı yönünde bağlayıcı yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Merkezi ve yerel yönetimler için en temel konulardan biri olan “depremlere hazırlıklı olma ve zarar azaltma önlemlerini geliştirme” konusu yerel seçim süreçlerinde ele alınmalı, parti ve adayların “depremle mücadele programları”nın olup olmadığı tartışılarak, sorgulanmalıdır.

Değerli basın mensupları,

TMMOB Jeoloji Mühendisleri olarak, toplumun genelini ve mesleğimizi doğrudan ilgilendiren bu alanda, konuya ilişkin çeşitli konferanslar ve basın açıklamaları ile Deprem Haftası'nın önemini topluma anlatmaya, depreme daha fazla hazır olunmasını sağlayacak politikaların hayata geçirilmesi gerektiğini ortaya koymaya çalışacağız.

Sonuç olarak, bir kez daha ifade ediyoruz ki;

Doğa olaylarının afete dönüşmesi “kader” değildir ve toplumsal acıların tekrar tekrar yaşanmaması bizim elimizdedir. Üzerinde yaşadığımız yerkürede tanık olduğumuz gelişmelere aklın ve bilimin ışığını yansıtmaya çalışmak temel anlayışımız olmaya devam edecektir.

Bilimle, emekle, inatla, umutla

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

**TEMİZ SUYA KOŞULSUZ VE BEDELSİZ ERİŞİM
TEMEL BİR İNSAN HAKKIDIR.**

BU HAK, ÖZELLEŞTİRME YOLUYLA ENGELLENEMEZ!

21 Mart 2014

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 1993 yılında 22 Mart tarihini dünya su günü olarak ilan etmiş, ilan edildiği günden günümüze kadar her yıl farklı temalarla su kaynaklarının önemine vurgu yapılmaya çalışılmıştır. 2014 yılı dünya su günü “su ve enerji” temasına ayrılmasına rağmen başta büyük kentlerimiz olmak üzere ülkemizi tehdit eden en önemli unusunun bugün su kıtlığı ve kuraklık olduğu, önümüzdeki günlerde en önemli gündemin susuzlukla mücadele olacağı bilinmelidir.

30 Mart yerel seçimlerin arifesinde olduğumuz bu günlerde, başta İstanbul ve Ankara gibi büyük kentlerimiz olmak üzere belediye başkan adaylarının kuraklığa karşı kentlerrimizin susuzlukla nasıl başedebileceğinin çözümlerini anlatmalarını beklerken malesef ülke gündeminin bu gerçeklikliği de rüşvet, yolsuzluk, sansür sarmalı içinde kalarak, kuraklık ve susuzlukla mücadele gündeme bile taşınmamıştır.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, 22 Mart Dünya Su Günü'nde bu konuyu da ele almayı gerekli gördük.

Bugün insanoğlunun ihtiyaçları doğrultusunda kullanabileceği tatlı su kaynaklarının son derece sınırlı olduğu bir dünyada su, hayatta kalabilmek için korunup verimli kullanılması gereken bir ‘zenginlik kaynağı’ durumundadır. Dünyada zaten az olan tatlı su kaynaklarının endüstriyel ve şehirsal atıklar ile kirletilmesi, enerji üretiminde kullanılan suyun geri kazanımla insani tüketime uygun olmayışı, yanlış tarım politika ve uygulamaları gibi olumsuzluklar ile küresel ısınmaya bağlı iklim değişiklikleri sonucu yaşanan kuraklıklar da eklenince sorunun boyutları daha da çarpıcı hale gelmektedir.

Dünya coğrafyasında tatlı su kaynaklarının eşit dağılmamış olması nedeniyle su sıkıntısının gelecek 20-25 yıl içerisinde Orta Doğu dâhil bazı bölgelerde su krizine dönüşmesinin kuvvetle muhtemel olduğu bilinmektedir. Bu nedenle, doğal kaynağımız olan suyun, 21. yüzyılın stratejik kaynaklarından biri olacağı şüphesizdir.

Ülkemizin çeşitli amaçlara yönelik olarak tüketilebilecek yerüstü su potansiyeli yurtiçindeki akarsulardan 95 milyar m³, komşu ülkelerden yurdumuza gelen akarsulardan 3 milyar m³ olmak üzere yılda ortalama 98 milyar m³ olduğu, buna 21,54 milyar m³ olarak belirlenen yeraltı suyu potansiyeli ilave edildiğinde, ülkemizin tüketilebilir yerüstü ve yer altı su potansiyelinin yılda ortalama toplam 120 milyar m³ civarında olduğu bilinmektedir.

Ülkemizdeki kullanılabilir su potansiyeli her ne kadar 120 milyar m³ olarak hesaplanmış olsa da, bu değer uzun yıllar ortalaması olup, bu değer 195 milyar m³ ile 65 milyar m³ arasında değiştiği, bu nedenle suya ilişkin yapılacak planlarda suyun yıllık 65 milyar m³ olarak alınmasının daha doğru bir yaklaşım olacağı düşünülmektedir.

Ülkemiz su havzalarına bakıldığında, Konya, Büyük Menderes, Gediz ve Kızılırmak gibi su havzalarımızın kuraklık tehlikesi altında “yok olma” tehdidi altında bulunduğu, bu havzalardaki yüzey sularının süreç içinde aşamalı olarak 2100 yılında %50 azalacağı bilinmektedir.

Yine, ülkemizin en büyük tatlı su gölü olan Beyşehir gölü hızlı bir küçülme periyoduna girmiştir, Göller bölgesi yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Tuz gölü hızla küçülmemektedir. Bafa ve Van göllerinin su seviyeleri düşmektedir. İç Anadolu’da, Eşmekaya ve Ereğli sazlıkları kurumuş, Akşehir Gölü havzası çölleşme ile karşı karşıya kalmış, Meke ve Sultan Sazlığı da kuruma tehlikesiyle yüz yüze kalmıştır. Türkiye’de 50 yılda sulak alanların yarısı ya kamu eliyle yok edilmiş veya yok olma aşamasına gelmiştir.

Başta Ergene, Sakarya nehirlerimiz olmak üzere ülkemiz akarsularının büyük çoğunluğu kullanılmayacak düzeyde kirletilmiştir. Su havzalarımız ve beslenme alanları sanayi ve kentsel yerleşim bölgeleri haline getirilmiştir. Su havzalarının tarıma açılması çok mik-

tarda kimyasal gübre ve kimyasalın bu sulara akmasına yol açmış, içme ve kullanma suyu elde etmek üzere arıtılarak kullanılan ham su kalitesi düşmüştür. Az miktarda kalan kullanılabilir nitelikteki akarsularımız ise enerji üretimi adına talana açılmış, neredeyse yok edilmiştir.

Ülkemizin yeraltı suyu akiferleri yeteri kadar araştırılmadan ve izleme sistemi kurulmaksızın tüketime açılmış, aşırı tüketim sonucu bazı yeraltı suyu havzalarında su düzeyleri hızla düşmüş, kıyı akiferlerine deniz suyu girerek tuzlanma yaşanmış, bazı yeraltı suyu akiferlerimiz ise yanlış kentleşme, sanayileşme ve tarım politikaları sonucu hızlı bir şekilde kirlenmeyle yüz yüze bırakılmıştır.

Sonuç olarak, ulusal su politikalarının oluşturulması ve planlama yerine, ekolojik ortamın duyarlılığını göz ardı eden, insanı merkezine almayan, ülke ve toplumsal çıkar yerine maksimum karı esas alan, uluslar arası sermayenin istekleri doğrultusunda tüm doğal ve kamu kaynaklarımızı alınıp satılır bir meta olarak gören anlayışların acı bir sonucu olarak ülkemiz sularının bugünü ve geleceği de ciddi sorunlu hale getirilmiştir.

2014 Yılı Dünya u Günü teması Su ve Enerji olarak belirlenmiş bulunmaktadır. Ancak, Ülkemizde bugün enerji sektöründe kamu hizmeti anlayışı terk edilerek, tümüyle serbest piyasa faaliyeti haline getirilmiş, suyun özelleştirilmesinin önü de HES`ler ile açmış ve Ülkemizdeki bütün akarsuların her noktası HES için parselenmiştir. Özellikle son yıllarda kamu yararı göz ardı edilerek plansız bir şekilde ortaya konan HES`ler enerji ihtiyacının giderilmesi konusunda önemli bir değer yaratmadığı gibi ekolojik ve kültürel anlamda birçok sorunu da beraberinde getirmiştir.

Bu gün su kaynaklarının planlanması tamamen ticari çıkarlara göre düşünülmekte ve su hizmetleri de hızla özelleştirilmeye çalışılmaktadır. Son zamanlarda çıkarılan su kullanım anlaşması ve benzeri yasa ve yönetmelikler de tamamen suyun özelleştirilmesine hizmet etmektedir. Küresel su siyaseti ile “su” bir piyasa malı olarak görülmeye başlamış, insanlık için yaşamsal öneme sahip olan “suya erişim bir hak olmaktan çıkarılmak istemektedir.

Bireylerin ve toplumların sağlıklı, içilebilir, temiz suya, her durumda koşulsuz ve bedelsiz ulaşım ve tüketim hakkı; “su hakkı”, “temel bir insan hakkı” olan “yaşam hakkı”dır.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 28 Haziran 2010 tarihinde “güvenli ve temiz içme suyu ve yeterli sağlık koşulları hakkını, yaşam hakkı ve tüm insan haklarından yararlanmak için temel olan bir insan hakkı olarak görür” kararını almıştır. Ancak bu karara, Türkiye`nin çekimser oy kullanması da, siyasi iktidarın sularımız üzerindeki politika ve tercihini de ortaya koymuştur.

Sonuç olarak; su piyasa değeri olan bir meta olarak değil, insanlığın ve doğanın ortak malı olarak görülmeli, suyun tüm canlılar için temel bir hak olduğu esas alınarak, kamusal bir hizmet olarak kalmasının zorunlu olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, kuvvetle olası bir kuraklık felaketine ülke olarak hazırlıklı olabilmek için kısa ve uzun vadede yapılması gerekenleri bir kez daha kamuoyuyla paylaşıyoruz.

- Yeraltı suları rezervini doğru ve sağlıklı olarak belirleyebilmek için ülke çapında yeraltı suyu havzalarının hidrojeolojik çalışmaları hızlı bir şekilde yapılmalı, havzaların yeraltı suyu potansiyeli belirlenmeli, yapılan yeraltı suyu tahsisleri izleme sistemi kurularak takip edilmelidir.
- 167 Sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunu ve ilgili mevzuatında değişiklikler yapılarak özellikle yeraltı sularının korunmasına yönelik ciddi ve caydırıcı önlemler getirilmeli, kontrolsüz kuyu açılması önlenmelidir.
- DSİ Genel Müdürlüğü en kısa sürede yeniden yapılandırılarak, Yeraltı Suları Daire Başkanlığı kurulmalı, bu başkanlığın öncülüğünde TÜBİTAK ve Üniversitelerimizin de katkılarıyla en kısa zamanda ülkemiz derin yeraltı suyu akiferleri araştırma programı başlatılmalı, derin yeraltı suyu akiferlerin varlığı ve nitelikleri ortaya konulmalıdır.
- Batı Anadolu ve Akdeniz bölgesinde doğrudan denize boşalan yeraltı suları araştırılmalı, bu bölgelerde her geçen gün artan talep de dikkate alınarak bu sular kullanılabilir hale getirilmeleedir.
- İçme ve sulama suyu, sınır aşan sular, ekolojik göçler çöllerleşme yok olan sulak alanlar, meralar, tarım alanları ve azalan tarımsal üretim ve plansız hidroelektrik üretimi gibi büyük problemler ile karşı karşıya olan ülkemizde de kuraklık ulusal afet mevzuatımıza dahil edilmelidir.
- Suların da bir gün çeşitli nedenler ile tükenebileceği gerçeğinden hareketle insanlarda “su tasarrufu” bilinci oluşturulmalı, bu kültürü oluşturma ve geliştirme amacıyla içme, kullanma, sulama, endüstri vb. her alanda, toplumsal eğitime önem verilmelidir.
- Atıksularımız özellikle su kıtlığı çekilen yerlerde yeniden kullanılabilir hale getirilmeli, şehir ve sulama şebekelerinde kaçakların önlenmesine yönelik tedbirler alınmalı, kent içi rekreasyon alanlarında yüzey suyu dopolanlanması işlevi de görev peyzaj düzenlemeleri yapılmalıdır.

- Tatlı su kaynaklarımızın %20 si gibi büyük miktarda su kullanılan sanayi sektöründe de önemli ölçüde su tasarrufu sağlanabilmesi için ileri teknolojiler ile beraber atık su kullanımı yaygınlaştırılmalıdır.
- Ülkemizde tatlı su kaynaklarının %70 gibi büyük kısmının kullanıldığı tarım alanlarımızda aşırı sulama sebebiyle tuzlanma ve çoraklanma yaşanmasına karşı, tarımsal faaliyetlerde toprağın jeolojik yapısına uygun sulama yöntemi seçilmeli, çifçi sulama konusunda etkin bir şekilde eğitilmelidir.
- Kentleşme, sanayileşme ve tarım politikaları yeniden gözden geçirilerek yüzey ve yeraltısuyu kirliliğine neden olan unsurlar önlenmeli, yeraltısuyu akiferleri ve beslenme havzalarının üzerinde veya kenarında yer alan yerleşim birimlerinin planması süreçlerinde bu akiferlerin korunmasına özel önem verilmeli, bu alanlar planlama süreçlerinin dışına çıkarılmalıdır.
- Başta büyükşehir belediyeleri olmak üzere, kentlerimizin su temin işleri ile sorumlu genel müdürlükleri tesisat hizmetleri yapan birimler olmaktan çıkarılmalı, yeniden yapılandırılarak kentlerin su temin stratejileri oluşturan, bu stratejilerin gerçekleştirilmesini konusunda çaba sarf eden birimler haline dönüştürülmelidir.
- Bir havzada yer alan tüm su kaynakları, (yüzey ve yeraltıları kaynakları) dikkate alınarak havza bazında hidrojeolojik çalışmalar yapılmalı, o havza için en uygun entegre su yönetim modelleri geliştirilmelidir.
- Ülkemizin jeolojik yapısına bağlı olarak küçümsenemeyecek miktarda (2-3 trilyon m³) statik rezerv ve fosil su potansiyeli bulunması ihtimali dikkate alınarak, bu suların kesin rezervlerinin belirlenmesi için detaylı jeolojik-hidrojeolojik araştırmaların yapılmalıdır.
- Tüm bu bilimsel teknik çalışmaların temeli olarak; bireylerin ve toplumların sağlıklı, içilebilir, temiz suya her durumda koşulsuz ve bedelsiz ulaşım ve tüketim hakkı, “su hakkı” “temel bir insan hakkı” olan “yaşam hakkı” olarak görülerek, suyun ticarileştirilmesinden, su kaynaklarımızın özelleştirilmesinden vaz geçilmeli, su yönetim sistemlerine sivil toplum kuruluşları, meslek örgütleri ile halkın katılımı esas alan mekanizmalar geliştirilmelidir.
- Proje ve tesise olumlu karar vermek üzere kurgulanmış ÇED süreçleri ve hiç bir bilimsel kritere göre belirlenmeyen ve denetlenmeyen can suyu miktarı, ekolojik gerçekler ve kamu yararının göz ardı edildiği, enerji gereksiniminin karşılanmasına katkısı olmayacak HES lerden vaz geçilmelidir.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası olarak Dünya Su Günü'nde bir kez daha ifade ediyoruz ki; tarih boyunca insanların ve uygarlıkların gelişiminin en önemli unsurlarının başında gelen tatlı suların araştırılması, entegre su yönetimi anlayışıyla kullanılması, ticari bir mal olarak görülmeden kamusal bir miras olarak geleceğe korunarak bırakılması yaşamsal bir öneme sahiptir.

Türkiye'nin, insanı, bilim ve akli esas olarak yapılacak çalışmalarla, gerek günümüzde gerekse gelecekte kuraklık olsun veya olmasın ülkemizin ihtiyaç duyacağı suları karşılayabilme olanağına sahip olması mümkündür.

Bilimle, emekle, inatla, umutla..

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası